

Landskap: *Skåne* Socken: *Hörby*Fullständigt namn: *Pet. Malmer*Född den *1854* på (gård eller by)i
Yrke: *Skreddare. Soldat* (socken och landskap) Bisyssla: Bosatt å följande platser: *Kulltorps Bl.*
Hörby. Sk. (socken, landskap, tid)Bor nu *Hörby N: 14* *Hörby*
(gård eller by jämte postadress)Faderns namn: född Moderns namn: född Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? b) modernet? Närmare upplysningar om släkten:
(t. ex. inflyttning, yrken m. m.)Sagesmannens barndom:
(el. upptecknarens) (sysselsättning, syskon)
skolgång

Läsning:

(böcker, tidningar m. m.)

Resor:

Har sagesmannen sina hägkomster efter vissa personer? Vilka?

(el. upptecknaren)

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar: 1826 lyfte sagesmannen för värt, så som fick förmåga syn.
1906 Vandra ömt helt blind. Vid julen 1914 kunde han inte se rifferna på
tavlan 1915 helt blind. Nu bara skymta dag och natt.
En riktig soldattyp av gammal slaget, stor och reslig.
Sjög gamla melodier till de oändligt många militärsånger
som han upptecknat 1873.
Mycket tycktes dock ha fallit ut hans minne.

(foto &c. från 70-talet)

Död den

(år och dag)

Ant. av

William Reichert

Dessa uppgifter ha insänts av:

(namn och fullständig adress)

Ld. Torg. 35

Kungälv

år 1929.

2408

2408

Systematiskt register:LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

- D:k ^{Sid} 2. Tjänares lön.
- D:m 3. Kringvandrande skräddare
- I: 6 Sjömansvisa: En skärgårdsflicka jag henne minnes
Det skönsta läge i skärgård finnes.
- I: 8 Visa fr. Ousbyholm: I tyst- och ensamhet var skall jag vännen finna?
- I:e 9 Krigarevisa: Till vapen uti Nord! Till vapen! Söher av frejdad ätt!
- I:e 10 " : En krigare gick att jaga med gevär och pistol i hand....
- I:e 13 En vacker visa: Vad skall man göra uti Carlskrona stad, ja stad!
- I:e 14. Exercisvisa: 1821 eå exerade vi beväring....
- I:e 15. Krigaresång: Jag är en ung och rask soldat. Hurra. hurra. hurra!
- I:e 17. Soldaten och bonden: Hör du gode bonde! Kom och följ med mig i krig!....
- I:e 18 Kavallerikrigssång: Vårt gamla vapen är sabel och tvenne pistoler....
- I:e 19 Soldatvisa: Kamrater stämman upp en sång. Denna vägen är ej lång....
- I:e 20 Krigarevisa: Det var ett regemente, som marscherade i krig.....
- I:e 21 Frihetssång: Om Karlskrona fästning jag sjunger en sång.....
- I:h 23 Nötröm och gåta.
- I:k 24 Talesätt: Jersingar, Frostingar, Göingar.
- H:k 25 Anekdot om Mörck i Hörby, "Nöjd" och Ola Sörensen.
- P:a 26 Arken bygger: regn.
- P:b 27 Svalor, höns och gäss: väderlekstecken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2:K

2

Tjänares lön.

Tjänares lön.

Tjänarna fingo förr betalt i form av kläder
vadmals-eller verkens-. Stundom ingick någon linne-
skjorta eller linne till sådan, och så stövlar.
Kontanta löner voro sällsynta.

En lärepåg vid en smedja fick gå hela tre år, in-
nan han fick någon lön alls och först fjärde året fick
han femtio riksdaler.

Skene
Frista
Hörby

2408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mrs W. Richter
Königs 14 Hörby

2. m. l.
(P. e.)

3

Kringvandrande skräddare.

Förr i tiden var det vanligt att skräddare
liksom andra hantverkare gingo från ställe till ställe.

Mästearen hade sina gesäller med sig och husbondfolket
fingo bestå både mat o husrum. Symaskiner hade de inte
då. I min barndom fanns bara en i Hörby, den Samsjö
ägde. Jag var sjutton år, då far köpte en. Annars syd-
des allt för hand. Då jag var femton år, kunde man hin-
na med 4 - 5 par linnebyxor om dagen, om man raskade på
bra. Jag har sytt många sådana för 25 öre paret. När en
var borta och sydde fick en ungefär två riksdaler för
att sy en hel kostym, 75 öre st. för väst o byxor, senare
upp till en krona. Då jag var utlärd fick en gesäll bara
tre kr. i veckan. Då vi arbetade hemma var det dubbla
priset. Vi sydde även fruntimmerskläder, ty då fanns
inga sömmerskor. Det var skinnkjortlar o skinntröjor.

Kringvandrande
skräddare.

Symaskiner.

Arbetslön.

Fruntimmers-
kläder.

Till att börja med voro de svarta. Dem hade de till vardags. Då de skulle va' fina, skulle de ha "stubba" av tyg. Dem sydde vi med $1\frac{1}{2}$ tums bredd mellan varje stickning. För att få dem riktigt styva (de skulle helst kunna stå för sig själva) stoppade jag blånor emellan stickningarna med en hasselkäpp. Stubbarna voro inte så vida. Utanpå hade de en verkenskjöl, brun eller kulört.

Vi gesäller hade alltid en massa skälmstycken för oss. Vi "petade av snoren på rocken ibland", för pigorna, som sutto och spunno, och en gång satte en lärling t.o.m. eld på "totötten", så det blossade opp. Det var en piga, som suttit och somnat, och hon vaknade naturligtvis förskräckt upp, då hon fick se det brinna.

Drängarna kunde ligga inne i stuan och prata med hantverkarna till 8 - 9-tiden. Kl. 8 skulle de ut och ge nattfodret och redan kl. 3 på morgonen skulle de ut på logen igen och tröska.

Skräddare och skomakare skulle alltid ligga i de finaste rummen, de skulle ha nya kläder och det var så kallt så. Ny långhalm lades i sängarna, och det var så "knudigt" och kallt så, för dynan bara ramlade av. Drängarna lågo upptill stallen och pigorna i pigekammaren, där det bara var plats till en säng och kistan. I Blekinge lågo alla tjänarna inne i stugan. Vaktepågen

Skälmstycken

Liggplatser.

2408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5

bäddade de till under kakelugnen. Husböndfolket låg i en stor säng i enan hörnan av stugan. Det var stolpa-sängar med förhängen för. Vi fick ligga på bänkarna i rad. Dessa drogos om dagarna upp och lock lades på. På ett ställe här i byn lågo vi i sängar precis bredvid pigornas, så vi kunde ligga och nypa dem i tårna.

En sjömansvisa .

En sjömans visa

En skärgårdsflicka

1. En skärgårdsflicka jag henne minnes.
Det skönsta läge i skärgård finnes.
Du ständigt ensam bland stormens hot.
Där binder flickan sin strömmingsnot.
2. En kulan afton till sjös jag styrde.
Fort vinden blåste, och vattnet yrde.
Jag såg ej annat än havets våg.
Och nära djupet min grav jag såg.
3. Äntlig syntes en båt från fjärran,
men vem den sände, det vet väl Herran.
Strax kom en flicka, som en virvelvind
uti en båt som en uppskrämd hind.
4. Och båten styrdes, till land den fördes
en kyss mig brände, och kinden rörde.
Strax jag av flickan några droppar fick
och vid dess arm till dess hem jag gick.

5. Så vände jag mig till flickans moder
och frågar henne: Får jag bli dess broder?
Ty hon har räddat mig ur havets höd.
Säg får jag bliva hennes huld och stöd?
6. "Tag henne yngling ", så svaret klingar,
"på gamla dagar mig lyckan bringar,
att se min dotter ibland havets barn,
få njuta sällhet vid en makes barn."
7. För mig hon står med utslagna håret,
likson en blomma i ljuva våren.
Utur dess öga smög fram en tår,
hon hade givit mitt hjärta sår.
8. Ack, vilken sällhet o sköna lotter
att vara älskad av havets dotter.
Att med sin kärlek och oskuldsskrud
blev skärgårdsflickan min trogna brud.

2408

7.
8

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En visa, som en adelsman på Ousbyholm skulle
ha diktat, då frkn. Bjure slagit upp fötlovningen
med honom. (talade min mor om).

En visa
I tyst- och en-
samhet...

I tyst- och ensamhet
var skall jag vännen finna?
En sak som ingen vet
skall mina dar försvinna.
En börda, tung som sten
mig möter vart jag går.
Var finner jag väl den,
som dessa dygder har!

Hade jag dig aldrig sett,
hade jag visst lycklig varit!
För dina ögon blå
de hava mig bedragit.
Ja, dina ögon blå också din kind så röd.
De ha bedragit mig!
Ack, om jag vore död!

2408

J.e.

9.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En krigarevisa

Till vapen män uti Nord! Till vapen!
Söner av frejdad ätt!
Rusta Dig Fosterjord och frihet,
frihet och ljus och människorätt.
Som tappra män må vi stå. Stå så fast som klippan
mot vredgad våg. Och när det gäller
vi då skola skingra vår oväns härjande tåg.

frid
Gud, Kong och Fosterland vare vår lösen i (strid) och krig.
Och med vapen i hand framgå med glädje på ärans stig.
Gläds Du gamla Sverige! Du har männer som lyda ordet:
Giv akt! Engelbrekts ande är kvar.
Modigt vi stå för landet som vakt.

En krigarevisa

Till vapen män..

2408

J. e.
10.

Krigarevisa

1. En krigare gick att jaga med gevär och pistol
i hand. att skjuta unga duvor, som han så ofta
fann. Tralla. Tralla.
2. Då blåste han i sin pipa, och strax kom där en duva fram.
Den duvan var en flicka. Den tog han i sin famn.
Tralla. Tralla.
3. Och krigaren tog sig dristighet att fråga flickan än en gång:
"Säg, vill du bliva min lilla vän, så sjunga vi en sång?"
Tralla. Tralla.
4. Flickan honom svarade: Jag vet ej, vad jag säga vill.
För jag har haft en annan vän, som hört mitt hjärta till.
Tralla. Tralla.
5. När gossen börjat sången, så att det klang i skog.
och flickan honom svarade: Nu är jag för dig
Tralla! Tralla.
6. Jag fruktar ej för pappa, om jag till lilla vännen går.
För han har gjort detsamma i sina ungdomsår.
Tralla. Tralla.

Krigarevisa.

En krigare gick att
jaga med gevär...

7. När man till flickorna gånger, då tager man så långa steg.
Man blir så sällan bjuden att vandra denna väg.
Tralla. Tralla.
8. Si detta muntra ställe kan ingen mänska gå förbi.
Och dessa små mamseller kan ingen ledsna vid
9. Si när man ledsen bliver, så kan man bliva glad egen.
När man till flickan kommer att roga sig med den.
Tralla. Tralla.
10. I Karåskrona har jag varit, där mången, mången flicka haft.
Men ingen av dem älskat så ömt, som den jag har.
Tralla. Tralla.
11. Den förste januari. då reser vi ju härifrån.
Där mången vacker flicka då sörjer efter en
Tralla. Tralla.
12. Vår resa är mot Skåne, att träffa där vår lilla vän.
Hon är så skön, så dejelig, som liljan i grön äng.
Tralla. Tralla.

13. När som vi hunnit vägen fram, så har hon tagit sig en ann'
Hon tänkte att bedraga mig. Men det gick ej för sig.
Tralla. Tralla.
14. När flickan hon mig då fick se. Så blev hon så förnöjd. och glad
Då ville hon det skulle bli liksom det förut var.
Tralla. Tralla.
15. Nu slutar jag min visa. Jag kan ej längre sjunga mer.
Blott om du vill lova mig, att du skall trogen bli.
Tralla. Tralla.
16. Om någon lustar veta, vem denna visan diktat har
så haver det tre krigare, som i Garnisonen var.
Tralla. Tralla.
17. Vårt namn vi intet sätter, men vi från norra Skåne var.
På andra kompaniet vi nog uppskrivna står.
Tralla. Tralla.

En vacker visa

Vad skall man göra uti Carlskröna stad, ja stad!
Ja, vad skall man göra uti Carlskröna stad!
Jo, där skall man köpa, Jo, där skall man köpa
Jo där skall man köpa vackra bolsterna blå.

Vad skall man göra med de bolsterna då, ja då!
Ja, vad skall man göra med bolsterna då!
Jo, där skall man lägga. Jo där skall man lägga.
Jo där skall man lägga vackra flickor uppå.

Vad skall man göra med de flickorna då, ja då.
Ja, vad skall man göra med de flickorna då!
Jo, dem skall man göra. Jo dem skall man göra
Jo dem skall man göra vackra gossar uppå.

Vad skall man göra med de gossarna då, ja då!
Vad skall man göra med de gossarna då!
Jo, dem skall man sända. Jo dem skall man sända
Jo dem skall man sända uppå konungens gård.

Vad skall di göra uppå konungens gård, ja gård!
Vad skall di göra uppå konungens gård?
Jo lära "excisera" å skjuta å marschera.
Det skall di lära uppå konungens gård.

En vacker visa

Vad skall man göra

Exercisvisa

För hade di många ungdomsgillen. Då brukade
en gammal gubbe, Lars Petter, gå och "snylta sæ te"
lite brännvin. Så sto han alltså med glaset i handen
och sjöng sin visa:
1821 då exerade vi bevärning.
Hurra bröder på en gång!
Frågade vi efter någon ann
uppå denna momang....

Exercisvisa.

1821 då excerade

Krigaresång

Jag är en ung och
rask soldat...

Jag är en ung och rask soldat. Hurra! Hurra! Hurra!

Som först och sist i striden går. " " "

För kong och fosterland jag svär,
att för dem bära vapen där

Hurra kamrat en rask soldat. Hurra! Hurra! Hurra!

2. Soldat jag är och vara må H. H.H.
Jag håller mig så god som två H.H.H.
Som bönder sju så god jag är
det visa skall min karaktär.
Hurra kamrat.....

3. När bonden ser krigsman på krog Hurra. H.H.
Då mister han sitt stolta mod H.H.H!
Han beder: "Krogare hjälp mig ut,
ty annars tar min levnad slut.
Hurra kamrat.....

4. När bonden fyra styver har Hurra! Hurra! Hurra!
Så tycker han, att han är karl. "VV " "!"
Men bondens pengar går med hast,
men krigsmansmodet det står fast.
Hurå kamrat.....
5. Soldat bör aktas i all land Hurra! Hurra! Hurra!
och det allt för hans högra hand " " "!"
När högra handen vapen drar,
då måste stupe häst och karl.
Hurra kamrat.....
6. Välkommen ifrån stridens land Hurra! Hurra! Hurra!
Jag kastar mig i flickans famn " " "
Hon säger smickrande så ömt:
"Har du din fordna kärlek glömt?"
Hurra kamrat, en rask soldat. Hurra! Hurra! Hurra!

2408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

L.c.

17

En visa om soldaten och bonden

Hör du gode bonde! Kom och följ med mig i krig!
Med dig vill jag uppgöra en liten likvid.
När gevären börja smälla,
skall jag dig vedergälla,
för alla goda seder, som du bevisat mig.

En visa om sol-
daten och bonde

Bonden han sitter i sin kammare så varm.
Där sitter han och skrapar i sin lusiga barm.
I kriget där står faren. Där törs ej bonden vara.
Hellre vill hannsitta i sin kammare så varm.

Bonden han sitter och skriver på papper.
Det är ju inte farligt att tjäna militär.
När sablarna börja klinga, och blodet börjar rinna.
Kom skall du få se! Ack så roligt det är!

När som soldaten han kommenderad är.
Så tager han sin packning och även sitt gevär.
Det får soldaten bära, ty bonden törs ej köra
Det är väl bondens allra högsta besvär.

När som soldaten kommer hem och lossar skott.
Gud nåd mig arma bonde! nu får jag rymma bort!
Nu är soldaten hemma. Varthän skall jag mig gömma?
Kanhända han går in och lurar flasken ifrån mor!

2408

Kavallerikrigssång

Kavallerikrigssång

Vårt gamla vapen

Vårt gamla vapen är sabel och tvenne pistoler
som vi begagna i våra tio skvadroner.

Men nu lägges det bort och det sker innan kort.

Sen så få^{vi} en revolver, som är utan kolv.

Han är liten och nätt. Han är tapper på allt sätt.

Sex skott lägges i, så att ingen fiende kommer från oss fri.

Men kommer vi i krig och vår beklädnad bliver blodig,
mer om vi får oss ett sår, skall vi likväl visa mod.

Vi har belöning därför. Vårt manöver vi gör.

Det är tappert av en knäkt, han uppfyller sin plikt.

Har du mod uti din barm! Har du kraft i din arm,
så att du med lätthet förer blanka svärdet fram!

Framåt till striden I tappre svenske soldater.

Vi frukta ej för någon fara. Men om nu fienden möter oss,
skall vi kämpa och slås med vårt vapen i hand,
skall vi bana oss fram igenom krut, ~~och~~ rök och damm
skall vår fana gå fram. Så tappert skall vi fäktas
för vårt fosterland.

Soldatvisa.

Soldatvisa

1. Kamrater, stämmen upp en sång
Denna vägen är ej lång. Men kanhända tyskarna
fröjda sig därom att få höra en klingande sång utav oss.
Låt oss strida för konung och land!
2. Låt oss alla tappra vara! Låt oss strida för vårt land!
Häldre vill jag bära rocken, som kronan mig beställt
än att falla på knä för en bonde så snål. Låt oss.....
3. Låt oss alla tappre vara på vår post uti skogens blomstrande dal
Våra tappre emot fienden rusa. Tiraljererna marschera
uti teterna fram. Låt oss osv.
4. Vid min sida där haver jag en fästemo. Den håller jag så kär.
Ja, jag fröjdar mig över en sådan en mamsell,
som mot fienden ansar med den skarpaste smäll. Låt oss osv.
5. Ty min önskan var i min ungdoms år att få bliva en skånsk militär.
Nu haver den önskan hunnit sitt mål, och en sabel vid min sida
utav klingande stål. Låt oss osv.
6. Om någon lustar veta, vem som visan diktat har i det skånska infanteri
Ja, hans namn det kan stavas med S och med L
och han sjunger sin visa ifrån morgon till kväll
Låt oss strida för konung och land.

Krigarevisa

1. Det var ett regemente, som marscherade i krig
att strida mot fienden så käckt manhafteligt
med en bataljon till häst och en bataljon till fots
och ett regemente skånska dragoner.
- Där låg ett torp vid vägen, där marscherade vi in
Där låg en blåvit flicka uti söta sängen sin (fin)
Och hör hon Skånes flicka, varför väsnas hon sådant?
Hon larmar mycket värre än en unger musikanter.
- Ack, jag kan väl väsnas, det är väl visst och sant
Min ära är bortrövad av en unger herr löjtnant.
- Men kaptenen han var en för allvarsammen man
På plikt lät han skjuta den löjtnanten försann.
- Litet därefter kom den löjtnantens fru.
Hon frågar: "Vart haver jag min söte löjtnant nu?"
- "Jo utanför stadens portar, där vilar nu hans själ.
Där kom en ryss och slog den löjtnanten ihjäl.
- Ja, så går det till i krig. Där går ingen säker där.
Gud nåde den som gifter sig med någon militär.
med en bataljon till häst och en bataljon till fots
och ett regemente skånska dragoner.

Krigarevisa

Det var ett re-
gemente, som

2408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1.
J:e

21

Frihetssång

Om Karlskrona fästning jag sjunger en sång.
Den går aldrig ur mitt sinn.
Där jag haver postat natten så lång
och frusit som själva Hin.
För båtsmän och ljungmän mariner med flera
jag kan dem ej glömma. Jag minns dem alltmera.
hädanefter.

Frihetssång

Om Karlskrona fäst-
ning.....

2. Jag var icke rädder. Jag stod på min post,
fast jag hörde väsen och gny.
Jag tog då geväret och fattar i hand.
Jag måste slås, ej fly.
Geväret det haver mig fredat ibland,
Jag tog det så säkert och stadigt i hand
uti natten.
3. Det tråkiga passet jag mången gång haft
vid Blekinge lantmäteri.
Där haver jag sett mången långelig natt
på båtsmännens tyranni.
På slagsmål och tråtor utav alla slag
det dröjde ibland intill ljusande dag
uppå gatan.

2408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4. Vid gaslågans sken så länge den brann, där kom mången flicka till mig
jag kunde ock se, mången annan, som sprang, som där ville roga sig.
Jag vill ej av dem veta. Besöket blev kort.
Jag tog bajonetten och körde dem bort
i-f-r-å-n p-o-s-t-e-n-. 22
5. Fort gick väl de dagar. Jag ännu dem ser. De livligt i minnena stå.
De gick såsom andra: Här är ännu fler. De nog uti tiden förslår.
De flickor här alla jag älskat som mest. Jag ger dem på båten
Det är nu väl bäst
n-ä-r j-a-g r-e-s-e-r.
6. Med gladligt sinne mot hemmet jag går. Adjö med er alla! Farväl!
Men mången en flicka hon faller en tår.
Du har fått mitt hjärta och själ.
Med dig vill jag leva i lust och i nöd. Ja dig vill jag älska
allt intill min död
h-ä-r- i l-i-v-e-t.
7. Men det får ni nog utur sinnena slå.
För en annan hemma där går, som är mig långt bättre,
den tänker jag på. Hon är mig långt mera kär.
Jag henne bör älska i nöd och i lust,
ty hon har mig givit en ärliger kyss
u-t-i l-i-v-e-t.
8. Till henne jag nu återvänder så glatt.
Hon är mig nu långt mera kär.
Jag längtar nu mer varendaste dag,
det att nu mot hemmet det bär
och fri som förr träffar vännerna där.
Det är nu bra länge, sen I sågen mig här
u-t-i h-e-m-m-e-t.

(Samtliga krigarvisor uppskrivna av Malmgren 1873, då
han låg i Karlskrona. Då fick de sjunga så mycket de ville,
och många visor diktade de då.)

272408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J. h.
23.

Nötrim.

1. Nötter i min taska!-
Brännevin på min flaska! -
Hur många supa?

Nötrim.

- (2. (gån)) Ante på vante. Ko pissa sante.
Katt i ko-rum. Tu-rum tum.
Fånge sto på jånge och hörde sju
sjungande tungor i ett kroppalöst hue?

(Sagesmannen kom ej riktigt ihåg lösningen, men
lämnade följande: Då va e and, som simmade på
sand o e ko sto o pissade i sanden. Katten gick
i kostallen. Så var det vssst en påg, som stod
o hörde sju fåglar sjunga i en koskalle, där
de byggt bo.)

3. Mi so lackar (laskar) i sköven (skogen).
Mi lackar ätte.-
Hocken höj bor ho unner?

2408

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Talesätt

Jersingarna säga: Stojn, bojn, ojnegrojn men
frostingarna: Stajn, bajn, ajnegrajn
(Sten, ben, enegren).

Talesätt

Förr hade de ju träajslavajnar (träaxlavagnar), och
då brukade de alltid göra narr åt Göingarna, då de kom-
mo och ville sälja sina hemslöjdsaker: stegar, lagg-
kärl o.d.

I uppförbackarna gnällde hjulen:

Hjälp-annan! Hjälp-annan! Hjälp-annan!

men nerför gick det lättare:

Hår hyttar se! Hår Hyttar se! Hår hyttar Se!

(var och en hjälper sej själv)

2408

H:K

25

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Talevätt

Talesätt

"Mörck o Nöjd"

Handl. Mörck i Hörby tänkte en gång "driva med" en som de kallade "Nöjd". "Här kommer en 'nöjder' man", sa Mörck. - "Ja, en får väl nöjder, om en ser aldrig så 'svårt' (svart ut)", svarade denne genast.

Så var där en munvig "uppropsman" (som brukade taga upp buden ute på auktionerna och meddela dem till "skrivaren") Ola Sörensen fr. Långaröd. Mörck låtsades inte kännas vid honom och gav honom en "gliring". Sörensen svarade ögonblickligen: "Jaså, du känner mig inte igen, men ja känner igen dej, om du ä bland aldrig så svarta svin....."

2408

P: a

26.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Arken bygger"

"Arken bygger"

Förr fanns det många, "som spådde i luften".
Då vissa moln drog upp ver himlen, sade de gamla;
"Nu bygger arken", då blir det snart regn.

2408

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

P. b.

P. a.

27

Svalor, höns och gäss.

Svalor, höns och gäss

Här var en man, Per Tuasson, som påstod, att svalorna flög till havsstranden, där de satte sig på vassen, tills dessa dignade ned under vattenytan och ner till sjöbottnen. Där vilade så svalorna över ~~h~~intern.

Då gäss stå på ett ben, blir det böst.

Då hönsen gå länge ute om kvällarna, blir det snart regn.